

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 16Csp/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200339
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8719200339.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudcom JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: P. Č., H.. XX.XX.XXXX, H. F. XX, H. F., v konaní o zaplatenie 430,85 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 430,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 430,85 eur od 16.1.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,42 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.1.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 430,85 eur, spolu s úrokom vo výške 17,9 % ročne zo sumy 430,85 eur od 16.1.2019 do zaplatenia ako aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 430,85 eur od 16.1.2019 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Sberbank Slovensko, a. s. (zlúčený so žalobcom 1.8.2017) a žalovaný dňa 7.10.2013 uzavreli zmluvu, a to Rámcová zmluva o bežnom účte (ďalej len zmluva) na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol bežný účet s programom služieb ActivePremium a toho istého dňa bol uzatvorený aj dodatok ku zmluve o bežnom účte o programe služieb ActivePremium. Súčasťou zmluvy podľa bodu 4 zmluvy boli obchodné podmienky banky pre jednotlivé produkty, obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. So znením týchto dokumentov sa žalovaný oboznámil, čo potvrdil svojim podpisom. Na základe zmluvy boli poskytované žalovanému služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil. V zmysle bodu 1.1 zmluvy žalobca viedol pre žalovaného účet za odplatu a podľa bodu 2.2 zmluvy za program služieb bol klient povinný platiť poplatok vo výške podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov, poplatok bol účtovaný na ťarchu bežného účtu o čom bol žalovaný informovaný výpisom z účtu. Kreditné úročenie bolo upravené v bode 2.1 zmluvy. V zmysle bodu 2.3 zmluvy výpočet, splatnosť a započítanie úrokov, výmenných kurzov a poplatkov je upravené vo VOP. Aktuálne sumy a zmeny aktuálnych poplatkov oznamuje banka vždy zverejnením na obchodných miestach a na svojej internetovej stránke. Žalovaný sa zaviazal mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, poplatkov v zmysle sadzobníka. Vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným

tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, bol účet uzatvorený. Žalobca sa zároveň vyjadril k právnej povahe debetného zostatku na účte a poukázal na úpravu vo všeobecných obchodných podmienkach a to konkrétne bod 3.3 písmeno n, k, m VOP a § 2 písm. f zákona o spotrebiteľských úveroch. V žalobe zároveň uviedol prehľadný zoznam transakcií žalovaného na bežnom v účte v členení na kreditné a debetné operácie. Počas trvania vzťahu došlo k prenosu účtu zo spoločnosti Sberbank do spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s. a žalovaná istina 430,85 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonaného na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu, ktoré žalobca predložil ako listinný dôkaz. Žalobca poukázal na ust. § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch podľa ktorého prekročením sa rozumie automaticky prijaté prečerpanie pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa, alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. V tejto súvislosti poukázal aj na ustanovenie bodu 3.3. písm. a) a b) VOP. V súvislosti s úročením debetného zostatku na účte poukázal žalobca na ust. § 18 ods. 1 zákona čl. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Zároveň uviedol, že informáciu o výške úrokovej sadzby mal žalovaný na webovej stránke banky, na každej pobočke banky ako aj prostredníctvom výpisov z účtu. V súlade s uvedeným znením VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je preto istina úročená úrokom vo výške 17,9 % ročne až do vyplatenia celej pohľadávky. Zároveň sa vyjadril k uplatňovaným úrokom z omeškania poukazujúc na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj ust. § 3 Nariadenia vlády, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a bod 3.12 písm. a) a písm. b) VOP. Uplatneným poplatkom a ich splatnosťou poukázal žalobca na znenie bodu 3.13. VOP a sadzobník poplatkov.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil žiadosť o otvorenie osobného bežného účtu a uzatvorenie Rámcovej zmluvy, Rámcovú zmluvu o bežnom účte z 7.10.2013, žiadosť o program služieb ActivePremium a dodatok k zmluve o bežnom účte zo 7.10.2013, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, úrokové sadzby produktov, výpisy z účtov v Sberbank Slovensko, a. s. ako aj v Prima banka Slovensko, a. s.

3. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom 28.1.2019, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk a platobný rozkaz bol uznesením z 5.3.2019 zrušený v súlade s § 266 ods. 3 CSP.

4. Súd doručoval žalovanému žalobu spolu s prílohami na vyjadrenie, kedy mu bolo doručované aj uznesenie v súlade s § 167 ods. 2 CSP ako aj poučenie o procesných právach a povinnostiach. Uvedené žalovanému doručené nebolo z dôvodu, že adresát zásielky je neznámy. Súd následne zvolil postup podľa § 116 ods. 2 CSP, kedy došlo k oznámeniu o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu. Po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia sa žaloba považuje za doručenú aj keď sa adresát o tom nedozvie.

5. Súd dňa 3.12.2019 uskutočnil pojednávanie vo veci, ktoré sa v súlade s § 180 CSP konalo v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, kedy žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti a žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, predvolanie sa súdu vrátilo s poznámkou adresát zásielky neznámy, iná adresa žalovaného zistila nebola a súd považoval predvolanie za doručené dňom 21.11.2019.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 7.10.2013 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli Rámcovú zmluvu o bežnom účte na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť a následne aj zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet IBAN: K. XX XXXX XXXX XXXX XXXX a poskytoval mu služby súvisiace s vedením účtu. Žalobca uviedol, že žalovaný nevyužil možnosť poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania. Žalovaný porušil povinnosť a to dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte po celú dobu trvania zmluvného vzťahu a tým sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania. Tento svoj dlh žalovaný nevyrovnal v lehote tak ako to má na mysli bod 3.3 písm. m) VOP a teda do 30 kalendárnych dní od jeho vzniku pokiaľ sa banka nedohodne s klientom inak. Žalobca zatvoril účet žalovaného s debetným zostatkom 430,85 eur o čom žalovaný informoval posledným výpisom z účtu. Istina dlhu 430,85 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, ktoré vyplývajú z predloženej platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovaného. Výška kreditných operácií na účte žalovaného predstavovala 9 379,38 eur a výška debetných operácií na účte žalovaného

predstavovala 9 810,23 eur. Dňom zániku zmluvy o bežnom účte banka príslušný účet zrušila a zánikom zmluvy sa stáva splatnou pohľadávka klienta voči banke so zaniknutej zmluvy s príslušenstvom a rovnako aj všetky pohľadávky banky voči klientovi so zaniknutej zmluvy s príslušenstvom.

Podľa § 708 odsek 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 odsek 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm.a) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1,2,3 ods.1 písm. a)-d), 3 ods. 3, 4 ods. 14, 5-8, 9 ods. 1,4,6-8, 10, 11, 12 ods.2, 15, 17, 20-23,25-27.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 3.4.2014 ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 3.4.2014 ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

- a) prekročení,
- b) výške prekročenej čiastky,
- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

7. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Žalobca preukázal, že strany uzatvorili Rámcovú zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bol žalovanému otvorený a vedený bežný účet a k tomuto účtu boli poskytované platobné a bankové služby v dohodnutom rozsahu. Aj keď zmluva bola uzavretá s odkazom na ustanovenia Obchodného zákonníka, je potrebné ju považovať zároveň za zmluvu spotrebiteľskú. Banka zatvorila účet s debetným zostatkom vo výške 430,85 eur. Z dôvodu porušenia povinnosti dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte počas celej doby trvania zmluvného vzťahu (bod 3.1 písm. e) VOP). Žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnal. O tejto skutočnosti bol informovaný posledným výpisom z účtu.

8. V časti uplatneného úroku vo výške 17,9 % ročne súd žalobu zamietol. Povaha zmluvných strán odôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka pri posudzovaní predmetných právnych vzťahov žalobca vystupoval v pozícii dodávateľa ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo podnikateľskej činnosti. Žalovaný je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi sporovými stranami sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež 5MCdo 20/09). Žalobcovi po odstúpení od zmluvy by prislúchal úrok z omeškania ako zákonná sankcia za nezaplatenie peňažnej pohľadávky.

9. Krajský súd v Prešove vo veci 4Co 76/2017 okrem iného konštatoval: Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ustanovenie § 54 ods. 1 je ustanovenie lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy. Za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva) je úplné vylúčenie občianskoprávnej úpravy inštitútov súkromného práva a naopak paušalizované použitie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru je náležité.

10. V rozsudku NS SR sp.zn.: 3MCdo 14/2014 sa konštatuje, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka podľa ktorého na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

11. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku ex tunc a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy za ktoré možno považovať uzavretie bežného účtu žalovaného vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia a akékoľvek dojednanie, ktorým dochádza k rozšíreniu záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti postavenie spotrebiteľa zhoršuje preto jeho aplikácia neprichádza do úvahy (vid' rozhodnutie KS PO 4Co 76/2017).

12. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti uplatneného úroku 17,9 % p. a. možno povedať, že dohoda zmluvných strán o úroku nie je súčasťou zmluvy ale len VOP a vývesky a zároveň sadzobníka poplatkov s ktorými žalovaný nevyslovil súhlas. Táto dohoda o úroku nebola individuálne dojednaná a ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ustanovenia o nepovolenom prečerpaní účtu a spôsob jeho úročenia nie sú súčasťou zmluvy, ale len VOP a vzhľadom na spotrebiteľský vzťah medzi zmluvnými stranami nie je možné ustanovenie § 710 Obchodného zákonníka aplikovať na nepovolené prečerpanie účtu ustanovenia o úvere. Súd nespochybňuje, že okrem istiny má veriteľ právo od dlžníka požadovať aj dohodnuté úroky z úveru. Je však potrebné prihliadnuť na moment do ktorého je možné úroky priznať. V rozsudku KS PO sp.zn. 6Co 190/2014 sa okrem iného konštatuje, že úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa , ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. I keď uvedené rozhodnutie súvisí so zmluvou o úvere a nie so zmluvou o bežnom účte je aplikovateľné aj na tento prípad. Pokiaľ dôjde k zosplatneniu v danom prípade k uzatvoreniu účtu s debetným zostatkom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu debetného zostatku a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S takýmto stavom sa spájajú výhradne sankcie v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže je spotrebiteľ v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Ak napriek tomu tu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje odplatné nároky , ktoré prináležia len v právne súladnom stave je takáto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (porovnaj rozsudok KS PO sp.zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30.6.2015). Podľa názoru súdu od momentu, kedy žalovaný neuhradil po zatvorení účtu debetný zostatok od tohto momentu žalobca má nárok popri istine na úrok z omeškania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškani s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči nemu nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy úveru vo výške 430,85 eur od 16.1.2019 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Keďže žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, to znamená, že každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí ísť o prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia. Plný úspech vo veci by mal žalobca len vtedy, ak by žalobe bolo vyhovené v plnom rozsahu v opačnom prípade má vždy len čiastočný úspech. Žaloba bola v časti o zaplatenie úroku 17,9 % zo sumy 430,85 eur od 16.1.2019 do zaplatenia zamietnutá v dôsledku čoho nebolo možné priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd vypočítal výšku úroku 17,9 % p. a. zo sumy 430,85 eur od 16.1.2019 do 3.12.2019 tak ako požadoval žalobca a výška tohto úroku predstavovala sumu 68,03 eur čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 15,79 % a v tejto časti mal úspech žalovaný a neúspech žalobca. V danom prípade mal v prevažnej miere úspech v spore žalobca, a to v percentuálnom vyjadrení 84,21 % a úspech žalovaného predstavoval len 15,79 %. Odpočítaním úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, t. j. v percentuálnom vyjadrení bude mať žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,42 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok,

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie
vo veci alebo
ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh
na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.